

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3788/2534

การทางพิเศษแห่งประเทศไทย
นายพิรุณ บุญประกอบ กับพวก

โจทก์
จำเลย

ป.พ.พ. มาตรา 877

กรมธรรม์ประกันภัยที่จำเลยที่ 2 ทำไว้กับจำเลยที่ 3 มีข้อความว่า จำเลยที่ 3 จะใช้ค่าสินไหมทดแทนในนามของผู้เอาประกันภัย ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายเพื่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก เนื่องจากอุบัติเหตุอันเกิดจากการใช้รถยนต์ในระหว่างระยะเวลาเอาประกันภัย ข้อความดังกล่าวมีความหมายแต่เพียงว่าจำเลยที่ 2 จะรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายแทนผู้เอาประกันภัยแก่บุคคลภายนอกเฉพาะแต่อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นอันเนื่องจากการใช้รถยนต์ที่เอาประกันภัยเท่านั้น เมื่อปรากฏว่าเหตุที่ไฟไหม้พื้นถนนของโจทก์เกิดเพราะจำเลยที่ 1 ลูกจ้างของจำเลยที่ 2 ผู้เอาประกันภัยทิ้งสินค้าที่เกิดไฟลุกไหม้ขึ้นเองบนรถที่เอาประกันภัย ความเสียหายที่เกิดขึ้นจึงมิใช่เกิดจากอุบัติเหตุอันเกิดจากการใช้รถยนต์ที่จำเลยที่ 3 รับประกันภัย.

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ 1 เป็นลูกจ้างขับรถและเป็นตัวแทนในการประกอบกิจการขนส่งของจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นเจ้าของรถยนต์บรรทุกจำเลยที่ 3 เป็นผู้รับประกันภัยค้ำจุนรถยนต์คันดังกล่าวจากจำเลยที่ 2 เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2527 เวลากลางวัน จำเลยที่ 1 ได้ขับรถบรรทุกไปในการที่จ้างของจำเลยที่ 2 บรรทุกสินค้าในรถยนต์แล่นไปตามทางด่วนได้เกิดเพลิงลุกไหม้สินค้าที่บรรทุกมาในรถและสินค้าที่ถูกเพลิงไหม้หล่นลงบนพื้นทำให้ผิวถนนที่ปูลาดด้วยยางแอสฟัลติก คอนกรีตเสียหายโดยละเมียด โจทก์เสียค่าซ่อมถนนเป็นเงิน 101,880 บาท และเสียค่าน้ำยาดับเพลิงอีกเป็นเงิน 2,150 บาท รวมเป็นค่าเสียหาย 105,030 บาท ขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงิน 104,030 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ย

จำเลยที่ 1 ขาดนัดยื่นคำให้การและขาดนัดพิจารณา

จำเลยที่ 2 ให้การว่า จำเลยที่ 2 เป็นเจ้าของรถยนต์บรรทุกที่เกิดเหตุได้เอาประกันภัยไว้กับจำเลยที่ 3 จริง แต่จำเลยที่ 1 ไม่ได้เป็นลูกจ้างขับรถของจำเลยที่ 2 เพราะขณะเกิดเหตุจำเลยที่ 1 ได้เช่ารถไปใช้ธุรกิจส่วนตัว จำเลยที่ 2 จึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ 3 ให้การว่า จำเลยที่ 3 ได้รับประกันภัยค้ำจุนรถยนต์ที่เกิดเหตุไว้จากจำเลยที่ 2 จริง ในวงเงินไม่เกิน 100,000 บาทแต่จำเลยที่ 1 ไม่ได้กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อต่อโจทก์เพียงแต่บรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสินค้าที่บรรทุกมาในรถที่เกิดเหตุเพลิงไหม้โดยไม่ทราบสาเหตุและเป็นการสุจริตเสีย จำเลยที่ 1 ไม่ได้กระทำละเมิดต่อโจทก์ จำเลยที่ 3 จะต้องรับผิดชอบเมื่อเหตุเกิดจากการใช้รถยนต์ในระหว่างประกันภัย แต่พื้นผิวจราจรถูกเพลิงไหม้ไม่ได้เกิดจากการใช้รถยนต์ที่เอาประกันภัย ค่าเสียหายของโจทก์ไม่เกิน 30,000 บาท ขอให้ยกฟ้อง

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ที่ 2 ร่วมกันชำระเงินจำนวน 101,880 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ย นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ ให้ยกฟ้องจำเลยที่ 1

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยที่ 1 ที่ 2 ร่วมกันรับผิดชอบชำระเงินให้แก่โจทก์เพิ่มขึ้นอีก 2,150 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยข้อกฎหมายว่า ตามกรมธรรม์ประกันภัยที่จำเลยที่ 2 ทำไว้กับจำเลยที่ 3 ที่มีข้อความว่า จำเลยที่ 3 จะใช้ค่าสินไหมทดแทนในนามของผู้เอาประกันภัยจำเลยที่ 2 ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายเพื่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก เนื่องจากอุบัติเหตุอันเกิดจากการใช้รถยนต์ในระหว่างระยะเวลาประกันภัย ฯลฯ เห็นว่า ข้อสัญญาดังกล่าวหมายความแต่เพียงว่า จำเลยที่ 3 จะรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายแทนจำเลยที่ 2 แก่บุคคลภายนอกเฉพาะแต่อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นอันเนื่องจากการใช้รถยนต์ที่เอาประกันภัยเท่านั้น เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่าเหตุที่ไฟลุกไหม้สินค้าที่บรรทุกอยู่บนรถยนต์ของจำเลยที่ 2 เป็นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมาเอง ส่วนไฟที่ไหม้พื้นถนนของโจทก์เป็นเพราะจำเลยที่ 1 ทิ้งสินค้าที่ไฟลุกไหม้นั้นลงพื้นถนน ความเสียหายที่เกิดขึ้นจึงมิใช่อุบัติเหตุอันเกิดจากการใช้รถยนต์ที่จำเลยที่ 3 รับประกันภัย โจทก์จะถือเอามาเป็นเหตุให้จำเลยที่ 3 ต้องรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 ที่ 2 ตามกรมธรรม์ไม่ได้

พิพากษายืน.

(โสภณ จันทรธนะ - ชุม สุกแสงเปล่ง - ไพฑูรย์ เนติโพธิ์)